

Svanuće

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Srpanj - Kolovoz 2025

SADRŽA

Dawn Bible Students Association
„Svanuće“
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

Precio anual: US \$12.00 (6 números)

ARGENTINA: El Alba, Calle Almirante Brown 684, Monte Grande, Buenos Aires
estudiantesdelabibliargentina@gmail.com

AUSTRALIA: Berean Bible Institute, PO Box 402, Rossana, Victoria, 3084

BRASIL: A Aurora, Caixa Postal 50088, Rio de Janeiro, RJ CEP 20050-971

CANADÁ: PO Box 1565, Vernon, British Columbia, V1T 8C2

SPAIN-ITALY: El Alba, Via Ferrara 42, 59100 Prato - Italia

FRANCE: L'Aurore 39A, rue de bois, 68540 Feldkirch, France

GREECE: He Haravgi (The Dawn) PO Box 521167, Longwood, FL USA 32752

INDIA: The Dawn, #1--32-2717/8(2) Near Vigneshwara Wood Industries, Ashoknagar, Mangalore 575006

UNITED KINGDOM: Associated Bible Students, Brook House, Whitchurch Road, Prees, Whitchurch Shropshire SY13 3JZ United Kingdom

VRHUNCI SVANUĆE

Restitucija—biblijsko svjedočanstvo 2

Međunarodne Biblijske Studije

Mladi Isus u hramu 16

Gospodar subote 18

Čišćenje Hrama 20

Isus predviđa razaranje Hrama 22

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Djeca Obećanja 25

The Dawn - Croatian Edition
July - August 2025

First issue published December 2013

Printed in USA

Restitucija—biblijsko svjedočanstvo

*“Od Gospodina dođu
vremena rashlade te on
pošalje vama unaprijed
namijenjenog Pomazanika,
Isusa. Njega treba da nebo
pridrži do vremena
uspostave svega što obeća
Bog na usta svetih proroka
svojih odvijeka.”*

—Djela apostolska 3: 20, 21

Pojam “uspostava“ znači obnova, a Petrova upotreba ove riječi u našem uvodnom tekstu dio je njegovog proćanstva o događajima koji će uslijediti nakon drugog Kristovog dolaska, što ukazuje na to da će postojati razdoblje obnove. Ovaj program ne poziva na stvaranje

novog raja, već na ponovno uspostavljanje izgubljenog raja. Isus nam u Luki 19: 10 kaže da je Sin Čovječji došao “potražiti i spasiti izgubljeno“. Ostvarenje ove boćanske namjere usredotoćeno je na Isusa. Pri svom Prvom dolasku “dao je sebe kao otkupninu“ ili odgovarajuću cijenu kako bi se mogla poništiti kazna smrti nametnuta čovječanstvu u Edenu. (1.Timoteju 2: 5, 6) On dolazi drugi put s ciljem vraćanja u život onih koji su umrli kao posl-

jedica Adamovog prijestupa.

Ako si možemo vizualizirati savršenstvo i sreću koju su uživali naši prvi roditelji prije nego što su prekršili božanski zakon, tada možemo razumjeti, barem djelomično, izvanredne promjene koje će se dogoditi u svijetu kada izgubljeni raj, sa svim svojim blagoslovima, obnovi povratnik Krist. Edenski vrt bio je samo primjer onoga što će cijela Zemlja biti kada Božji program obnove, koji je Krist provodio, bude dovršen.

Božja Milost Se Vraća

U stihu prije našeg uvodnog teksta, apostol kaže da će “vremena osvježenja” doći od “prisutnosti Gospodnje”. Ovaj izraz, “prisutnost Gospodnja”, preveden je s grčkih riječi koje znače “iz lica Gospodnjeg”. (Albert Barnes’ Notes on the Bible) Ovaj izraz sugerira misao o Božjoj naklonosti koja se očituje prema ljudskom rodu. Stoga je potpuna misao koju je apostol iznio da će drugi Kristov dolazak uvesti razdoblje tijekom kojeg će on obasjati ljudski rod svojom ljubavlju i dobrotom i blagosloviti ih vraćajući ih savršenstvu ljudskog života.

Apostol izjavljuje da su svi Božji sveti proroci prorekli nadolazeća “vremena obnove”. David je bio jedan od tih proroka koji je imao mnogo toga za reći o toj temi. U svom tridesetom psalmu, stihu 5, spominje to u vezi s mišlju o Božjoj uzvraćajućoj milosti. Kaže: “Jer samo za tren traje srdžba njegova, a čitav život dobrota njegova. Večer donese suze, a jutro klicanje.” Božji gnjev protiv njegovog ljudskog stvorenja započeo je kada su naši prvi roditelji prekršili njegov zakon. Zbog toga su osuđeni na smrt i protjerani iz svog savršenog edenskog doma. Budući da su im djeca bila nesavršena kada su se rodila, kazna smrti prešla je na njih i na cijeli ljudski rod. Cijeli svijet prolazi kroz noć tuge i smrti. — Rimljanima 5: 12; 3: 23

Iako ova smrtna presuda traje već šest tisuća godina, s gledišta vječnosti Božjih milosti i blagoslova, ona je trajala “samo za tren“, a za svaku osobu nije bila dulja od nekoliko kratkih godina od kolijevke do groba.

Ova noć Božje nemilosti neće trajati unedogled. Bog će ponovno okrenuti svoje lice prema ljudskom rodu. Njegova naklonost prvo se pokazala slanjem svog Sina da bude čovjekov Otkupitelj, a dalje se pokazuje slanjem njega po drugi put da obnovi rod koji je otkupio. David je izjavio: “Čitav život traje dobrota njegova“, što znači da će, kada se Bog ponovno nasmiješi ljudskom rodu, bolest i smrt prestati. To znači da će duga noć grijeha, tuge i smrti završiti jutrom radosti.

Djelo Otkupljenja

Predstojeće razdoblje obnove omogućeno je otkupiteljskim djelom Kristovim, ostvarenim pri njegovom Prvom dolasku. Prorok Hošea se na to poziva kada, govoreći kao Gospodinov glasnik, kaže: “Ja ću ih izbaviti od vlasti podzemlja, od smrti ću ih spasiti! Gdje je tvoja kuga, o smrti, gdje pomor tvoj, podzemlje?”—Hošea 13: 14

Primijetite kako Božji prorok, u upravo citiranom tekstu, povezuje otkupninu s uništenjem smrti. Novi zavjet objašnjava filozofiju ovoga pokazujući da je Isus, Sin Božji, poslan na svijet od Nebeskog Oca da bude ta otkupnina. Došao je umrijeti, “pravedan za nepravedne“. (1.Petrova 3: 18) Pavao objašnjava da je sve to bilo po Božjoj volji u vezi s njegovom namjerom da spasi čovječanstvo od smrti. Apostol kaže: “Jer jedan je Bog, jedan je i posrednik između Boga i ljudi, čovjek – Krist Isus, koji sebe samoga daje kao otkup za sve. To je u svoje vrijeme dano svjedočanstvo.“—1.Timoteju 2: 5-6

Blagodati Kristova otkupiteljskog djela dostupne

su pojedincu samo pod uvjetima znanja i vjerovanja, stoga nas apostol uvjerava da će to znanje biti “dano svjedočanstvo” svima “u svoje vrijeme”. Vrijeme kada će svijet dobiti svjedočanstvo o Kristovom otkupljenju bit će razdoblje Mesijanskog kraljevstva, koje slijedi nakon Drugog dolaska Učitelja.

Svi Božji Proroci

Petar nam kaže da su činjenice o “vremenima obnove” svjedočile usta svih Božjih svetih proroka od početka svijeta. Ispitivanje starozavjetnih spisa otkriva da je to istina. Izaija je bio jedan od tih svetih proroka. U 35. poglavlju svog proročanstva, on nam kaže da će sljepačke oči progledati, uši gluhih otvoriti, hromi skakati kao jelen, a njemakov će jezik klicati.

Izaija nam također govori da će se za ljude otvoriti “čista cesta”, put koji će voditi do svetosti ili savršenstva. Kaže da će na toj čistoj cesti sve biti vrlo jednostavno—toliko jednostavno da običan putnik, iako neučen, neće pogriješiti. To se slaže s drugim proročanskim izjavama o tom vremenu, koje nas obavještavaju da će se tada zemlja ispuniti spoznajom Jahvinom kao što se vodom pune mora.—Izaija 35: 5-10; 11: 9; Habakuk 2: 14

Prorok nas uvjerava da na ovoj cesti neće biti lava. (Izaija 35: 9) Petar nam govori o sadašnjem vremenu da “đavao, kao ričući lav obilazi tražeći koga da proždre.” (1.Petrova 5: 8) Prema apostolu Ivanu, Sotona će biti vezan na samom početku razdoblja obnove. (Otkrivenje 20: 1-2) Stoga je prorok bio potpuno u pravu kada je rekao da nijedan lav neće ići cestom koja vodi natrag u život i raj.

Izaija nastavlja svoj opis ceste svetosti rekavši da “neće onud zvijer prolaziti”. Biblija nam govori o mnogim različitim zvijerima koje su kroz stoljeća patile i mučile

ljude. Neke od tih zvijeri spominju Daniel i Otkrivenje. One su simbol zvjerskih vlada jedne ili druge vrste koje su iskorištavale i tlačile ljude. Međutim, prije nego što se uspostavi Mesijansko kraljevstvo, sve te “zvijeri” bit će uništene; tako će se obistiniti riječi da “neće onud zvijer prolaziti.”—Izaija 35: 9

Konačno, prorok nam kaže da će se preko ove ceste “hodit’ samo otkupljeni, vraćati se otkupljenici JAHVINI. Doći će u Sion kličuć’ od radosti, s veseljem vječnim na čelima; pratit će ih radost i veselje, pobjeći će bol i jauci.” (vs. 10) Doista, to je bila Božja namjera u otkupljenju ljudskog roda; naime, da se mogu vratiti iz smrti i ponovno ući u radost življenja. To je radost koja će daleko nadmašiti onu njihovog prijašnjeg iskustva jer će upoznati Boga. Ako budu poslušni pravednim zakonima kraljevstva, nastavit će živjeti, ostat će u njegovoj naklonosti i primit će njegove blagoslove koji “obogaćuju.”—Mudre izreke 10: 22

Kad se gleda s gledišta ovih proročanstava, vidi se da obnova uključuje uskrsnuće. Postoje studenti Biblije koji su spremni priznati da bi drugi Kristov dolazak mogao rezultirati djelomičnim oporavkom tada žive generacije. Međutim, time ozbiljno ograničavaju opseg obnove, ne shvaćajući da ako sve obitelji na zemlji trebaju biti blagoslovljene i ako će postojati “vremena obnove svega“, to znači da oni koji su umrli, kao i živi, moraju dobiti priliku da budu blagoslovljeni. (1.Mojsijeva 12: 3; 28: 14) Dakle, kad se gleda s gledišta proročanstva, vidi se da obnova uključuje uskrsnuće.

Job, još jedan od Božjih svetih proroka, izrazio je nadu u uskrsnuće rekavši: “Kad umre čovjek, zar uskrsnut’ može?—čekao bih te sve dane vojske svoje dok ne bi došao da mi smjenu dadeš. Zvao bi me, a ja bih se odazvao: zaželio si se djela svojih ruku.” (Job 14: 14, 15) Tako

je Job izrazio uvjerenje da će čuti glas Gospodinov kako ga zove iz groba. Isus se slaže s tim i čini to sveobuhvatnijim rekavši: “Ne čudite se tome jer dolazi čas kad će svi koji su u grobovima, čuti njegov glas. I izaći će.”—Ivan 5: 28, 29

Sodomijski će biti obnovljeni

Ezekiel je također bio jedan od Božjih svetih proroka i naglašava činjenicu da će čak i takvi zli ljudi poput Sodomijski biti vraćeni iz grobova tijekom vremena obnove. Koreći Izraelce zbog njihove nevjernosti, a istovremeno ih podsjećajući na njihovu nadu u uskrsnuće, Ezekiel kaže: “Sestra tvoja Sodoma i kćeri njene vratit će se u stanje prijašnje; sestra tvoja Samarija i kćeri njene vratit će se u stanje prijašnje; ali i ti i kćeri tvoje vratit ćete se u stanje prijašnje.”—Ezekiel 16: 55

To, naravno, ne podrazumijeva univerzalno spasenje za zle, bez obzira na njihovu poslušnost božanskom zakonu, ali znači priliku za spasenje svima. Isus je rekao o Sodomijskim da će im biti lakše na Sudnji dan nego ljudima određenih židovskih gradova. (Matej 10: 15; 11: 24) Prilika za vječni život pod uvjetom poslušnosti bit će ponuđena svima tijekom vremena obnove. Kako će to biti povoljnije za Sodomijske nego za mnoge druge, poput onih koji su živjeli u određenim židovskim gradovima?

Budući da je Gospodin obilno blagoslovio židovski narod, njihov grijeh bio je protiv većeg znanja od znanja Sodomijski. Stoga će s njihove strane biti potreban veći stupanj poniznosti da bi se vratili u sklad s Gospodinovim zakonom. Isus je rekao da bi se Sodomijski pokajali da su se u Sodomi dogodila čudesna djela koja su učinjena u Kafarnaumu. (Matej 11: 21-23) U Sodomi će se dogoditi mnoga velika djela. Bit će probuđeni iz sna smrti i dobit će priliku, pod najpovoljnijim okolnos-

tima, da se pokaju i žive, i nesumnjivo će se većina njih pokajati i rado će krenuti “čistom cestom” prema vječnom životu.

Djeca Koja Će Uskrsnuti

Jeremija, još jedan sveti prorok Gospodnji, također je govorio o obnovi. U 31. poglavlju njegovog proročanstva nalazimo obećanje o uskrsnuću djece. Ovo posebno obećanje odnosi se posebno na onu djecu koju je Herod poklao u vrijeme Isusova rođenja. Ipak, pokazuje da je Božja namjera vratiti u život sve one koji su umrli kao djeca. Kako li će biti veličanstveno za majke da im se djeca vrate i da imaju privilegiju odgajati ih kao da nisu umrli. Jeremija kaže: “Ovako govori JAHVE: ‘Čuj! U Rami se kukanje čuje i gorak plač: Rahela oplakuje sinove svoje, i neće da se utješi za djecom, jer njih više nema.’ Ovako govori JAHVE: ‘Prestani kukati, otari suze u očima! Patnje će tvoje biti nagrađene: oni će se vratiti iz zemlje neprijateljske. Ima nade za tvoje potomstvo’— riječ je JAHVINA—‘sinovi tvoji vratit će se u svoj kraj.’—Jeremija 31: 15-17

Prorok Daniel također je pretekao nadolazeća vremena obnove, ukazujući da ona slijede nakon velikog vremena nevolje kojim završava sadašnje doba. Izričući smrtnu presudu nad našim prvim roditeljima, Bog je rekao: “Prah si, u prah ćeš se i vratiti.” (1.Mojsijeva 3: 19) Daniel kaže da će se oni “koji snivaju u prahu zemljinu probuditi.” (Daniel 12: 2) To, u stvarnosti, znači ukidanje Adamove smrtno presude i vraćanje u život onih koji su u snu smrti. Kakav prekrasan način prikaza blagoslovljenog djela obnove!

Još jedan od Božjih svetih proroka bio je Amos, i govoreći u Božje ime, on kaže: “U dan ću onaj podići raspalu kolibu Davidovu, zatvorit’ joj pukotine, popraviti

mjesta ruševna, opet je sazidati k'o u stara vremena.“ (Amos 9: 11) Davidov šator bio je privremena građevina izgrađena za smještaj Kovčega Saveza u vrijeme kada je vraćen Izraelu iz ruku njihovih neprijatelja. Kovčeg Saveza bio je prekrasan simbol Božje prisutnosti i naklonosti. (2.Mojsijeva 30: 6; 5.Mojsijeva 17: 4) Bio je otet od Izraelaca na neko vrijeme, a kada im je vraćen, to je značilo da je Božja naklonost ponovno bila na tom narodu, a to je označilo vrijeme za veliku radost.—1.Samuelova, poglavlja 4-7; 2.Samuelova 6: 1-18; 7: 1

Obnova Davidovog šatora stoga je simbol koji ukazuje na to da će se Božja naklonost vratiti Izraelu, nakon što im je bila dugo vremena uskraćena. Upravo će se to dogoditi u ime Izraela i cijelog svijeta tijekom “vremena obnove“. Ovo proročanstvo citirano je u 15. poglavlju Djela apostolskih, a njegovo ispunjenje prikazano je nakon Kristova povratka, te da će pogani kao i Židovi tada biti blagoslovljeni.

Citiramo: “Progovori Jakov: ‘Poslušajte me, braćo! Šimun je izložio kako se Bog već na početku pobrinu između pogana uzeti narod imenu svojemu. S time su u skladu riječi Prorokâ. Ovako je doista pisano: Nakon toga vratit ću se i opet podići pali šator Davidov, iz ruševina ga podići, opet ga sazidati da preostali ljudi potraže Gospodina i svi pogani na koje je zazvano ime moje, govori Gospodin, koji to obznanjuje odvijeka.“—Djela apostolska 15: 13-17

Ovdje nam je pokazano da Božja namjera od Isusove smrti i uskrснуća nije bila obratiti svijet, već samo odabrati iz čovječanstva malu skupinu—”narod imenu svojemu”—koji će biti povezan s Učiteljem u budućem djelu kraljevstva. Ovdje je ponovno izložen slavni cilj Božje namjere ljubavi jer nam je rečeno da će se, nakon što se ovaj narod po imenu njegovom izuzme

od pogana, Božja naklonost vratiti Židovima. Tada će i “svi pogani” imati priliku “potražiti Gospodina”.

Spasitelj Na Gori Sion

Obadija je također bio jedan od svetih Gospodinovih proroka i u posljednjem stihu svog proročanstva kaže: “Izbavitelji će uzaći na goru Sion da sude gori Eza-vljevoj. I tada će nastat’ kraljevstvo JAHVINO.” Obično mislimo samo na jednog Spasitelja, i doista, Isus je Spasitelj svijeta. Bez prolivene Isusove krvi ne bi moglo biti spasenja ni za koga. Ipak, njegovi sljedbenici pozvani su da s njim sudjeluju u djelu donošenja spasenja svijetu. Oni pate i umiru s njim kako bi mogli živjeti i vladati s njim u njegovom kraljevstvu, a njegova vladavina je u svrhu spašavanja svijeta od smrti.—Rimljanima 8: 16, 17; 2.Timoteju 2: 11, 12; Otkrivenje 20: 6

U Otkrivenju 14: 1 otkriva se identitet ovih Spasitelja na gori Sion. Ivan kaže: “I vidjeh: gle, Jaganjac stoji na gori Sionu, a s njime sto četrdeset i četiri tisuće—na čelima im napisano ime njegovo i ime Oca njegova!” Sada možemo vidjeti što je Jakov mislio pod narodom okupljenim među poganima—narodom po Božjem imenu. Za početak, ova slavna prilika bila je ograničena na Židove. Iako su je kao nacija odbacili, bilo je pojedinačnih Židova koji su razumjeli i prihvatili priliku, ali ne i potreban broj. Zbog toga, Gospodin se okrenuo poganima kako bi sačinili puni određeni broj “Spasitelja” koji su trebali biti na simboličnoj gori Sion s Isusom. Svi oni moraju nositi Očevo ime, budući da su svi uzeti u božansku obitelj i tako postaju vladajuća kuća Božja u novom kraljevstvu.

Isusovi sljedbenici koji su prikazani kao Spasitelji s njim na gori Sion tijekom razdoblja kraljevstva nisu takvi zato što su sebe dali kao otkupninu. Zapravo,

nije nužno da to čine. Međutim, zbog svoje vjernosti u sljedenju Isusa u žrtvenu smrt, dan im je udio s njim u dijeljenju blagoslova obećanih kao rezultat njegovog djela otkupnine. Kada, kako prorok prikazuje, Spasitelji stanu na gori Sion, bit će to vrijeme kada će “nastati kraljevstvo JAHVINO “. To će biti vrijeme obnove.

Gora Doma Gospodnjeg

Mihej, još jedan od svetih proroka, napisao je u 4. poglavlju, u stihovima 1-4, sljedeće: “Dogodit će se na kraju danâ: Gora doma Jahvina bit će postavljena vrh svih gora, uzvišena iznad svih bregova. K njoj će se stjecat svi narodi, nagrnut će mnoga plemena i reći: ‘Hajde, uziđimo na goru JAHVINU, u dom Boga Jakovljeva! On će nas naučit’ svojim putovima, i hodit ćemo stazama njegovim. Jer će sa Siona zakon izaći, riječ JAHVINA iz Jeruzalema.’ On će upravljati mnogim pučanstvima i bit će sudac moćnim narodima. Svoje će mačeve prekovati u ralice, a svoja koplja u radne srpove. Narod na narod neće mača dizati niti će se više za rat vježbati. Svaki će mirno živjeti pod lozom vinovom, pod smokvom svojom, i nitko ga neće plašiti. To rekoše usta JAHVE nad vojskama.“

Oslanjajući se na Daniela 2: 35-44, vidjet ćemo da se “gora Gospodnja“ odnosi na Božje kraljevstvo. Primijetite koliko su praktični blagoslovi obnove koji će biti podijeljeni svijetu tijekom tog razdoblja kraljevstva. Slika u knjizi Miheja počinje s “posljednjim danima“, razdobljem neposredno prije uspostave kraljevstva, tijekom kojeg će stari sotonistički poredak stvari biti ukinut velikim vremenom nevolje. Ljudi će, u svojoj nevolji, tražiti pomoć i upute od Gospodina o tome što učiniti—kako se izvući iz propasti koju je uzrokovala sebičnost i ludost čovječanstva.

Tada će, priznajući novo kraljevstvo, biti poučeni

o Gospodinovim putovima, koji će biti putovi mira umjesto putovi rata. Ekonomska sigurnost također će biti jedna od značajki tog novog dana Mesijanskog kraljevstva. Svaki će čovjek “mirno živjeti pod lozom vinovom, pod smokvom svojom”. Naravno, to ne smijemo shvatiti previše doslovno, jer je to samo slika sigurnosti i sreće u kojoj se nitko neće bojati. Ideja je da će u vremenima obnove svi biti obilno zbrinuti. Opskrba će biti trajna, trajat će sve dok pojedinac nastavi poštivati Božje zakone.

Univerzalna Religija

Habakuk je bio sveti prorok Gospodnji i govori o tom danu obnove, rekavši da će se “zemlja napuniti znanja o slavi JAHVINOJ kao što vode prekrivaju more.” (Habakuk 2: 14) Sefanija, još jedan Božji prorok, također govori o Božjem prosvjetljenju koje će doći ljudima u to vrijeme. “Dat ću narodima čiste usne, da svi mogu zazivati ime JAHVINO i služiti mu jednodušno.”—Sefanija 3: 9

Zasljepljujući utjecaji Sotone bit će raspršeni svjetlom spoznajе Božje slave. Čisti jezik—pouka—koja će tada biti usmjerena prema ljudima, kako prorok kaže, rezultirat će time da cijelo čovječanstvo prizove ime Gospodnje da mu služi jednoglasno—to jest, rame uz rame. Tako će se istinsko znanje o Bogu obnoviti tijekom tih vremena obnove.

Prorok Zaharija, koji je također govorio u Božje ime o tom radosnom danu obnove, detaljno objašnjava kako će prosvjetljujući utjecaji razdoblja kraljevstva utjecati na ljude. On kaže: “U dan onaj neće više biti ni studeni ni leda. Bit će to dan čudesan—znade ga JAHVE—ni dan ni noć; i u vrijeme večeri bit će svjetlo.” (Zaharija 14: 6-7) Ovdje se radi o postupnom prosvjetljenju. Lako je vidjeti kako će se to ostvariti. Mesijansko kraljevstvo prvo će se uspostaviti s živim generacijama. Kada

spoznamo veličinu planeta Zemlje i bezbroj ljudi koji na njoj žive, možemo razumjeti zašto će proći neko vrijeme prije nego što svi saznaju za novo kraljevstvo. Trebat će i vremena da se ljudi riješe svojih praznovjernih ideja o Bogu, kako bi ga mogli ispravno spoznati.

Zatim će tu biti sve milijarde onih koji su umrli, koji će, kada uskrsnu od mrtvih, trebati biti upućeni u istinsko znanje o Bogu. Nisu ništa naučili dok su bili u grobu. (Propovjednik 9: 10) Stoga će, kad budu izvedeni iz groba, morati učiti o istinskom Bogu kako bi imali priliku pokoravati se njegovim zakonima. Djelo prosvjetljivanja ljudi nastavit će se tijekom cijelog tisućljetnog “dana” kraljevstva.

To se razdoblje naziva djelomično svjetlom, a djelomično tamom. To jest, bit će to vrijeme kada će se sljepoća i praznovjerje ljudi postupno uklanjati. Dok se djelo ne dovrši, u svijetu će još uvijek postojati neka simbolična tama, ali navečer, ili pri kraju tog slavnog dana, bit će potpuno svjetlo. Do tada će prosvjetljujući i iscjeljujući utjecaji “Sunca pravednosti”, kako je prorekao prorok Malahija, raspršiti sve magle tame, a spoznaja Božje slave tada će ispuniti zemlju.—Malahija 4: 2

Opipljivi Blagoslovi

Ishod Kristovog Drugog Dolaska bit će slavan. Blagoslovi koji će biti podijeljeni kroz upravljanje njegovim kraljevstvom bit će vrlo praktični. Prema svjedočanstvu svih Božjih svetih proroka koji su prorekli vremena obnove, ti će blagoslovi biti: prosvjetljenje o istinskom Bogu i njegovom planu; kraj svim bezbrojnim praznovjernim vjerovanjima koja su mučila zbunjeni svijet od dana Edena; oslobođenje od bolesti svih vrsta; oslobođenje od Adamove smrti; kraj ratova; i ekonomska sigurnost za sve.

Sve ove vrlo praktične i zadovoljavajuće dobre stvari Mesijanskog kraljevstva neće biti bezuvjetno podijeljene. Apostol Petar vrlo pažljivo nas podsjeća, kada nam govori o vremenima obnove, da će “svaka duša koja ne posluša toga proroka” i nastavi namjerno grijешiti nakon što spozna pravednost, biti iskorijenjena iz naroda.—Djela apostolska 3: 23

Bog je Adamu i Evi dao vlast nad zemljom i stvarima na zemlji. Poslušni tog budućeg dana, za koje vjerujemo da će uključivati veliku većinu čovječanstva, imat će vraćenu izvornu vlast. Dakle, ponovno imamo misao o obnovi, obnovi raja, svjetskog opsega i učinka. Kakva li je to slavna nada za siromašni, grijehom bolesni i umirući svijet. Sada nam je praktički nemoguće vizualizirati promjene koje će se dogoditi na Zemlji kao rezultat početka božanskog programa obnove.

Razmislite o promjenama koje će nastati kao ishod uništenja bolesti i smrti. Razmislite o drugim promjenama zbog činjenice da više neće biti rata. Vizualizirajte rezultate koji će nastati kada ljudi nauče poznavati, voljeti i iskreno služiti pravom Bogu. Razmislite što će značiti kada ljubav zamijeni sebičnost kao motivirajuće načelo svakog ljudskog djelovanja.

Razmislite i o promijenjenom gledištu kada ljudi neće morati razmišljati o smrti i planirati je. Zamislite vječnost radosti koja se prostire pred njima umjesto kratkog, užurbanog postojanja sastavljenog, u najboljem slučaju, samo od malog dijela sreće i ostatka od razočaranja i tuge. Kako bismo rekli riječima jednog od Božjih nadahnutih i svetih proroka, razmislite o vremenu kada će “I otrt će im svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer—prijašnje uminu.”—Otkrivenje 21: 4

Iako nam se ovo može činiti nemogućim, možda

zato što nikada prije nismo vidjeli ništa slično, ništa takvoga nije nemoguće s Bogom. Sam život nam se čini nemogućim; to jest, ne razumijemo u potpunosti što je život. Tko je dovoljno mudar da nam kaže filozofiju otkucanja srca? Pa ipak, Bog, Stvoritelj, stvorio je srce i otkucanje srca, i isti Bog obilno može obnoviti u milijardama ljudi otkucanje srca koji su nekoć isprekidano pulsirali mjerom života, ali su konačno podlegli razaranjima smrti, jer je Božja pravda odredila da nijedno nesavršeno ljudsko stvorenje ne može nastaviti živjeti.

Ova slavna “obnova svega” trebala bi se ostvariti Mesijanskim kraljevstvom koje će uskoro biti uspostavljeno. Nastavimo se moliti za taj dan, kao što nas je Isus učio: “Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji!”—Matej 6: 10 ■

Mladi Isus u hramu

Ključni stih: “A on im reče: ‘Zašto ste me tražili? Niste li znali da mi je biti u onome što je Oca mogega?’”
Luka 2: 49

Izabrani tekstovi:
Luka 2: 41-52

Kad je Isus imao dvanaest godina, otišao je sa svojim roditeljima, Marijom i Josipom, u Jeruzalem kako bi proslavio “blagdan Pashe“, koji se naziva i blagdan beskvasnih kruhova. (Luka 2: 41, 42) To je bio zahtjev prema židovskom zakonu. “Tripit u godini neka se pokažu svi tvoji muškarci pred JAHVOM, Bogom

tvojim, na mjestu koje on odabere: na Blagdan beskvasnog kruha, na Blagdan sedmicâ i na Blagdan sjenicâ. Ali neka nitko ne dođe pred JAHVU praznih ruku.“ (5.Mojsijeva 16: 16) Marija i Josip, budući da su bili pravednog srca, znali su važnost što boljeg držanja Božjeg zakona, pa su stoga svake godine putovali od Nazareta do Jeruzalema, udaljenog oko šezdeset milja.

Kad je “blagdan završio“, Marija i Josip su zajedno s rođacima i prijateljima krenuli natrag u svoj dom u Nazaretu. Mladi Isus je ostao u Jeruzalemu, a budući da su mnogi putovali zajedno natrag u Nazaret, Marija i Josip nisu shvatili da ga nema u grupi sve dok nisu prešli cijeli dan putovanja. Tražili su ga među suputnicima i “kad ga ne nađu, vrte se u Jeruzalem tražeći ga“, što je također zahtijevalo jednodnevni put.—Luka 2: 43-45

Nakon što su stigli u Jeruzalem, cijeli su dan bezuspješno tražili Isusa. To je bio treći dan otkako Isusa nema u obitelji. Konačno, “nakon tri dana našoše ga u Hramu gdje sjedi posred učitelja, sluša ih i pita. Svi koji ga slušahu bijahu zaneseni razumnošću i odgovorima njegovim.”—vss. 46, 47)

Marija, iako zahvalna i olakšana što je njezin sin pronađen živ i zdrav, rekla mu je: “Sinko, zašto si nam to učinio? Gle, otac tvoj i ja žalosni smo te tražili.” (vs. 48, NIV) To je bila prirodna i razumna zabrinutost roditelja, posebno s obzirom na to da je Isus imao samo dvanaest godina.

Isusov odgovor, zabilježen u našem Ključnom stihu, bio je prilično zapanjujući. On je, zapravo, podsjetio svoju majku da je Hram u Jeruzalemu prvo mjesto na kojem su ga trebali tražiti. Mariji je anđeo, čak i prije Isusova rođenja, rekao da će on biti “Sin Božji” i da “njegovo kraljevstvo nikada neće prestati”. (Luka 1: 31-35) Stoga je trebala shvatiti da je Isus od vrlo rane dobi imao veliku želju naučiti što više može o Božjem planu, svojim odgovornostima kao Židova rođenog pod Zakonom i kakva je Božja volja za njega. Kako li je samo bilo prikladno da njezin mladi sin sjedi do nogu učitelja u Hramu, upijajući bogatstvo podataka koje su mu pružali.

Isus je shvatio, iako mu je bilo važno steći što više znanja i razumijevanja Božjih planova i namjera u mladoj dobi, da je bilo ispravno da bude poslušan svojim roditeljima dok ne odraste. Stoga izvješće kaže: “I siđe s njima, dođe u Nazaret i bijaše im poslušan.... A Isus napredovaše u mudrosti, dobi i milosti kod Boga i ljudi.”—Luka 2: 51, 52 ■

Gospodar subote

Ključni stih: “*Ta Sin
Čovječi gospodar je
subote!*”

Matej 12: 8

Izabrani tekstovi:

Matej 12: 1-8

Četvrta zapovijed koju je Bog dao Izraelu preko Mojsija kaže: “Sjeti se da svetkuješ dan subotnji. ... Tada nikakva posla nemoj raditi.” (2.Mojsijeva 20: 8-11) Hebrejska riječ “subota” znači “počivati”. Deset zapovijedi bile su temelj Saveza zakona,

obveznog za svakog Židova.

Međutim, tijekom Isusove službe mnogi su vjerski vođe postali formalisti, dodajući nelogična, ljudska ograničenja zapovijedima koje je Bog dao, umjesto da poučavaju pravo značenje i načela za svaku Božju uputu. Isus je to ukorio i, misleći na vjerske vođe, rekao: “Vežu i ljudima na pleća toware teška bremena.”—Matej 23:1-4

Primjer toga zabilježen je u našoj lekciji, kada su farizeji optužili Gospodinove učenike koji su, prolazeći kroz pšenično polje u subotu, trljali zrna u rukama i jeli ih jer su bili gladni. (Matej 12: 1) Farizeji su to protumačili kao kršenje subote. Isus je izjavio da nisu prekršili zapovijed o suboti, rekavši: “Subota je stvorena radi čovjeka, a ne čovjek radi subote.” (Marko 2: 27) Zatim je naveo što je David učinio. U hitnom slučaju David je za sebe i svoje ljude zatražio nešto od kruha koji je na dan subote bio uklonjen sa stola u Šatoru, a koje su smjeli jesti samo

židovski svećenici. Nisu bili krivi pred Bogom.—Matej 12: 3. 4; 1.Samuelova 21: 1-6; 3.Mojsijeva 24: 5-9

Isus je tada farizejima potvrdio svoj autoritet da tumači Zakon, rekavši da je ovdje netko “veći od hrama“. (Matej 12: 6) Kao njegov jedinorođeni sin, Isus je bio Božji glasnogovornik i stoga pravi učitelj koji je Židovima objasnio pravi značaj Zakona, uključujući značenje i načela o suboti. (Ivan 12: 49, 50; 14: 10; 17: 8) Naš Gospodin je istaknuo: “Kad biste razumjeli što ono znači: Milosrđe mi je milo, a ne žrtva, ne biste osudili ove nekrive.“ (Matej 12: 7; Hošea 6: 6) Drugim riječima, da su farizeji obratili pažnju na ovo, njihove bi misli bile milosrdnije, u skladu s Božjim načelima, a to bi ih spriječilo da osude njegove učenike, koji nisu bili krivi ni za kakvo kršenje zapovijedi o suboti.

Mnoga Isusova čudesna iscjeljenja tijekom njegove zemaljske službe dogodila su se na dan subote. (Marko 1: 21-27; 3: 1-6; Luka 13: 10-17; 14: 1-6; Ivan 5: 1-17; 9: 1-16) To je nagovijestilo djelo iscjeljenja koje će učiniti za čovječanstvo tijekom veće subote, mesijanskog doba.—Izaija 35: 5, 6, 10

Osobna lekcija koju možemo izvući iz ovog izvještaja je sljedeća: biti kritičan ili tražiti mane ukazuje na nedostatak milosrđa, nedostatak ljubavi. Imamo li duh ljubavi koji “ne misli zlo“, nije sumnjičav prema zlu, ne traži mane u drugima i ne pripisuje im zle motive? (1. Korinćanima 13: 5) Netko je jednom mudro primijetio: “Gdje je ljubav rijetka, mane su guste.“ Pavao je napisao: “Punina dakle Zakona jest ljubav.“ (Rimljanima 13: 8, 10) Posjedovanje ljubavi pokazuje se milosrđem prema prijateljima, braći, čovječanstvu, pa čak i prema našim neprijateljima. Poslušajmo ovu važnu lekciju od našeg Gospodina Isusa i nastojmo je svakodnevno primjenjivati u svojim životima. ■

Čišćenje Hrama

Ključni stih: “*A prodavačima golubova reče: ‘Nosite to odavde i ne činite od kuće Oca mojega kuću trgovačku!’*”
— *Ivan 2: 16*

Izabrani tekstovi:
Ivan 2: 13-22

Isus je rođen “Zakonu podložen“ i svi muški Židovi morali su se pojaviti pred Gospodinom na tri blagdana svake godine. (Galaćanima 4: 4; 2.Mojsijeva 23: 14-17; 5.Mojsijeva 16: 16) Ova lekcija nalazi Isusa u Jeruzalemu za vrijeme židovskog blagdana Pashe. Kao onaj koji je vjerno održavao Zakon, Isus je otišao izravno u Hram, središte izraelskog vjerskog štovanja.

“U Hramu nađe prodavače volova, ovaca i golubova i mjenjače gdje sjede.“ (Ivan 2: 14) Kad su Izraelci došli u Jeruzalem kako bi obilježili ove propisane blagdane, prinosili su se određene žrtve i darove. Izvorna namjera Zakona koji je dao Bog bila je da svaka obitelj osigura vlastite životinje i darove za takve prigode. Međutim, židovski su vođe te prigode vidjeli kao prilike za bavljenje “poslom“ prodaje tih stvari ljudima u Hramu. To je uklonilo potrebu da se ljudi osobno potrudu nositi životinje i druge darove na dugom putovanju u Jeruzalem.

Kad je Isus vidio što se događa u Hramu, “načini bič od užetâ te ih sve istjera iz Hrama zajedno s ovcama i volovima. Mjenjačima rasu novac i stolove isprevrta“ i reče: “Nosite to odavde i ne činite od kuće Oca mojega

kuću trgovačku!“ (vss. 15, 16) Isus je snažno reagirao na ovo grešno stanje iz dva razloga. Prvo, vidio je pohlepu vjerskih vođa jer su trgovali u Hramu, “kući Oca“ njegovog, pokazujući nedostatak poštovanja prema našem Nebeskom Ocu. Drugo, ljudi su si dopustili prihvatiti ovaj nedostatak poštovanja prema domu Božjem.

Vidjevši snažno djelovanje njihovog Učitelja, Isusovi učenici “Prisjetiše se da je pisano: Izjeda me revnost za Dom tvoj.“ (vs. 17; Psalmi 69: 9) Isusova “revnost“ bila je usmjerena pravednim ogorčenjem protiv licemjerja koje je vidio u židovskom hramu, miješanju posla s obožavanjem Boga.

Bog je preko svog sluge Mojsija uputio Izraelce: “Što od tebe traži JAHVE, Bog tvoj? Samo to da se bojiš JAHVE, Boga svoga; da po svim putovima njegovim hodiš; da ga ljubiš i služiš JAHVI, Bogu svome, svim srcem svojim i svom dušom svojom” i da “štuješ moje svetište.” (5.Mojsijeva 10: 12; 3.Mojsijeva 19: 30) Međutim, izraelski narod općenito nije u potpunosti poštovao Gospodina. Tijekom Isusove zemaljske službe upitan je: “Učitelju, koja ja zapovijed najveća u Zakonu?” Odgovorio je: “Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim.”—Matej 22: 36, 37

Apostol Pavao objasnio je da su Isus i njegova crkva “hram Božji“. (1.Korinćanima 3: 16) Kada se Gospodinov narod sastaje, takva okupljanja treba smatrati svetim okupljanjima. Stoga bi naši razgovori trebali izgrađivati jedni druge na duhovnoj liniji. Prorok Malahija napisao je: “Ali kad se razgovaraju oni koji se JAHVE boje, JAHVE pazi, sluša ih, i to se pred njim piše u knjigu spomenicu u korist onih koji se boje JAHVE i štuju ime njegovo.”—Malahija 3: 16 ■

Isus predviđa razaranje Hrama

Ključni stih: “A on im reče: ‘Ne vidite li sve ovo? Zaista, kažem vam, ne, neće se ovdje ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen.’”

— Matej 24: 2

Izabrani tekstovi:
Matej 24: 1-14

Nakon što je Isus mnoštvu i svojim učenicima najavio “jade” koji će zadesiti pismozance i farizeje, završio je proglasom upućenim židovskom narodu: “Evo, napuštena vam kuća. “ (Matej 23: 1-38) Zatim, dok su izlazili iz Hrama, njegovi učenici “mu pristupiše pokazujući mu hramsko zdanje.”—Matej 24: 1

Kad je skupina stigla do Maslinske gore, učenici su Isusu postavili tri pitanja: “Reci nam“, rekoše, “kada će to biti i koji će biti znak tvojega dolaska i svršetka svijeta?” (Matej 24: 3; Marko 13: 1-4) Isusov odgovor započeo je upozorenjem: “Pazite da vas tko ne zavede!” To je podrazumijevalo da će se tijekom nadolazećeg doba pojavljivati razne obmane, kako od pojedinaca tako i od vjerskih institucija i vjeroispovijesti, koje će “mnoge zavesti”.—Matej 24: 4, 5

Isus je zatim objasnio da se “svršetak“ kršćanskog doba neće dogoditi odmah, već da će se prije nego što se njegovo kraljevstvo uspostavi na zemlji dogoditi mnogi drugi događaji poput “ratova i glasina o ratovima“, kao i

“gladi i potresa po raznim mjestima“. (vss. 6-8) Isus je nadalje upozorio da će zbog vjere u njega mnogi njegovi sljedbenici “biti progonjeni i ubijani“ i “omraženi“. Dodao je da će se mnogi “sablazniti“ i “izdavati jedni druge i mrziti se među sobom.”—vss. 9: 10

To se događalo, posebno od 12. do 15. stoljeća. Tijekom inkvizicija koje su se odvijale diljem Europe, na tisuće Gospodinovih sljedbenika bili su progonjeni, mučeni i nasilno pogubljeni. Stoga je Isus izgovorio ove riječi kako bi upozorio i ojačao svoje sljedbenike koji će to trpjeti, kako ne bi, kada se takav progon dogodi, to smatrali čudnim. (Otkrivenje 2: 8-10) Isus je također upozorio da će se “pojaviti mnogi lažni proroci [učitelji] i mnoge zavesti“. (Matej 24: 11) Doista, pojavili su se moćni i popularni lažni vjerski sustavi koji su naučavali lažne doktrine koje sramote Boga.—1.Timoteju 4: 1-3; Otkrivenje 2: 12-15, 18-26

Isus je nastavio govoreći: “Razmahat će se bezakonje i ohladnjeti ljubav mnogih.” (Matej 24: 12) U tom smislu Pavao je napisao: “U posljednjim danima nastat će teška vremena”, jer će ljudi biti “sebeljupci, srebroljupci, preuzetnici, oholice, hulitelji, ... bezbožnici, bešćutnici, ... neljubitelji dobra, ... ljubitelji užitka više nego ljubitelji Boga—imaju obličje pobožnosti, ali snage su se njezine odrekli.”—2.Timoteju 3: 1-7

Upozorenje dano crkvi u Laodiceji, sedmoj i posljednjoj etapi crkve tijekom sadašnjeg Evandeoskog doba, ističe uvjete koji nas okružuju u sadašnjem vremenu te pruža savjet o tome što bismo trebali činiti. (Otkrivenje 3: 14-21) Ovo je ispit dopušten svakom od Gospodinovih sljedbenika, bilo da se jednostavno “slažu” sa svjetovnim duhom i standardima ili da se trude slijediti Božja načela. Isus je ohrabrio svoje sljedbenike rekavši: “Tko ustraje do svršetka, bit će spašen.” (Matej 24: 13)

Moramo ustrajati i “ohrabriti se” unatoč takvim nevoljama, shvaćajući da je kraj ovog vremena kušnje blizu. (Ivan 16: 33) Kristovo kraljevstvo uskoro će biti uspostavljeno po cijeloj zemlji i donijeti “blagovijest, veliku radost za sav narod!”—Luka 2: 10 ■

Djeca Obećanja

“Vratit ću se k tebi kad isteče vrijeme trudnoće; a tvoja žena Sara imat će sina.”
—1.Mojsijevs 18: 10

Mnogo godina nakon što ga je Bog pozvao iz zemlje Ur, Abrahamu je božanski zapovijedeno da ode sa svojim sinom Izakom u zemlju Moriju. Bog je rekao: “Uzmi svoga sina, jedinca svoga Izaka koga ljubiš, i pođi u krajinu Moriju pa ga ondje prinesi kao žrtvu paljenicu na brdu koje ću ti pokazati.”—1.Mojsijeva 22: 2

Nakon što je stigao u Moriju, Abraham se pripremio prinijeti svog voljenog sina kao žrtvu kao svjedočanstvo svoje velike ljubavi prema Bogu. Međutim, u ključnom trenutku, anđeo je spriječio Abrahamovu ruku da žrtvuje Izaka. (vss. 11, 12) Govoreći u Božje ime, anđeo je rekao: “Kunem se samim sobom, izjavljuje JAHVE: Kad si to učinio i nisi mi uskratio svog jedinca sina, svoj ću blagoslov na te izliti i učiniti tvoje potomstvo brojnim poput zvijezda na nebu i pijeska na obali morskoj! A tvoji će potomci osvajati vrata svojih neprijatelja. Budući da si poslušao moju zapovijed, svi će se narodi zemlje blagoslivljati tvojim potomstvom.”—vss. 16-18

Ne Samo Na Temelju Zakona

Kasnije su Izraelci shvatili svoj jedinstveni nacio-

nalni status pod Savezom Zakona koji je Bog uspostavio preko Mojsija na gori Sinaj. Potvrđeno je da su oni obećano potomstvo i, kao Abrahamovi biološki potomci, jedini nasljednici svega što mu je Bog obećao. (2. Mojsijeva 6: 2-8) Međutim, apostol Pavao objašnjava: “Doista, obećanje da će biti baštinik svijeta nije Abrahamu ili njegovu potomstvu dano na temelju nekog zakona, nego na temelju pravednosti vjere. Jer ako su baštinici oni iz Zakona, prazna je vjera, jalovo obećanje. Ta Zakon rađa gnjev; gdje pak nema Zakona, nema ni prekršaja. Zato – zbog vjere da bude po milosti to obećanje zajamčeno svemu potomstvu, ne potomstvu samo po Zakonu, nego i po vjeri Abrahama, koji je otac svih nas.”—Rimljanima 4: 13-16

Obećano Potomstvo

U prethodnim stihovima Pavao ističe da temelj Božjih obećanja o potomstvu ne počiva na Mojsijevom zakonu, već na Abrahamovoj vjeri. Apostol dalje uči: “Ali ne kao da se izjalovila riječ Božja. Jer nisu Izrael svi koji potječu od Izraela; i nisu svi djeca Abrahamova zato što su njegovo potomstvo, nego po Izaku će ti se nazivati potomstvo; to jest: djeca tijela nisu i djeca Božja, nego – djeca obećanja računaju se u potomstvo. Evo doista riječi obećanja: U ovo ću doba doći i Sara će imati sina. Ali ne samo to! I Rebeka je s jednim, s Izakom, ocem našim, zanjela.”—Rimljanima 9: 6-10

Obećano potomstvo koje će blagosloviti sve obitelji na zemlji nije prirodni Izak, jer on služi samo kao slika većeg duhovnog Izaka. Pravo potomstvo—duhovni Izak—sastojat će se i od Židova i od pogana. Tijekom ovog sadašnjeg Evanđeoskog doba, ovo duhovno potomstvo začeto je na novi i poseban način, poput onoga kojim je prirodni Izak začet kroz određeno Božje obećanje.

Obećanje U Mamri

Obećanje Abrahamu dano je u Mamri i zabilježeno je za nas: “JAHVE mu se ukaza kod hrasta Mamre dok je on sjedio na ulazu u šator za dnevne žege. Podigavši oči, opazi tri čovjeka gdje stoje nedaleko od njega. Čim ih spazi, potrča s ulaza šatora njima ususret. Pade ničice na zemlju.” Jedan od ljudi nastavi: “Gdje ti je žena Sara?” On odgovori: “Eno je pod šatorom.” On odgovori: “Vratit ću se k tebi kad isteče vrijeme trudnoće; a tvoja žena Sara imat će sina.” Sara to ču na ulazu u šator koji bijaše iza njega. Abraham i Sara bijahu u odmakloj dobi, ostarjeli. U Sare bijaše prestalo što biva u žena. “I reče Bog: ‘Ipak će ti tvoja žena Sara roditi sina; nadjeni mu ime Izak.’ —1.Mojsijeva 18: 1, 2, 9-11; 17: 19

Pavao proglašava da čudo i obećanje vezano uz Izakovo rođenje time poništavaju Izraelovo isključivo pravo na obećano Abrahamovo potomstvo. Ni obećanje Abrahamu i Sari, ni dijete koje je kasnije rodila, nisu bili proizvodi Zakona, već proizvodi njihove vjere u Božju moć. U svojoj poslanici hebrejskoj braći, apostol naglašava da su Abraham, Sara i Izak označili da se spasenje cijelog čovječanstva treba postići samo vitalnim elementom vjere. Rekao je: “Vjerom pozvan, Abraham poslušao i zaputi se u kraj koji je imao primiti u baštinu, zaputi se ne znajući kamo ide. Vjerom se kao pridošlica naseli u obećanoj zemlji kao u tuđini, prebivajući pod šatorima s Izakom i Jakovom, subaštinicima istog obećanja, jer iščekivaše onaj utemeljeni Grad kojemu je graditelj i tvorac Bog. Vjerom i Sara unatoč svojoj dobi zadobi moć da začne jer vjernim smatraše Onoga koji joj dade obećanje.”—Hebrejima 11: 8-11

Razmotriti Obećanje

Dok je propovijedao čistu poruku vjere, Pavlu su se žestoko protivili kršćanski obraćenici iz judaizma koji su poučavali poslušnosti i Kristu i Mojsijevom zakonu. Suprotstavljajući se tome, apostol aludira na obećanje i čudo koje se odnosi na Saru i rođenje Izaka te pita: “Recite mi vi, koji želite biti pod Zakonom, zar ne čujete Zakona? Ta pisano je da je Abraham imao dva sina, jednoga od ropkinje i jednoga od slobodne. Ali onaj od ropkinje rođen je po tijelu, a onaj od slobodne snagom obećanja.”—Galaćanima 4: 21-23

Pavao zatim otkriva simbolično značenje Abrahamovih žena. “To je slika. Doista, te žene dva su Saveza: jedan s brda Sinaja, koji rađa za ropstvo – to je Hagara. Jer Hagara znači brdo Sinaj u Arabiji i odgovara sadašnjem Jeruzalemu jer robuje zajedno sa svojom djecom. Onaj pak Jeruzalem gore slobodan je; on je majka naša. Pisano je doista: Kliči, nerotkinjo, koja ne rađaš, podvikuj od radosti, ti što ne znaš za trudove! Jer osamljena više djece ima negoli udana.”—vss 24-27

Dva Saveza

Imenujući Hagaru, robinju, i aludirajući na Saru, slobodnu ženu, Pavao se referira na dvije Abrahamove žene. To su slike ili simboli dvaju saveza. Jedan savez porobljava putem tijela i karakterizira ga doslovni Jeruzalem. Drugi savez oslobađa putem duha i karakterizira ga duhovni Jeruzalem. Pavao kaže da Hagara predstavlja Savez Zakona koji veže one pod njim na uredbe koje ne mogu poštovati. Sara, s druge strane, predstavlja savez oslobođenja u kojem su svi pod njim slobodni od zahtjeva tih uredbi. Apostol namjerno izbjegava spominjanje Keture, Abrahamove treće žene. (1.Mojsijeva 25: 1-2) Iako Ketura može implicirati treći savez, ona bi proširila

žarište Pavlove teme izvan dvije točke koje on iznosi. Prvo, Savez Zakona predstavlja Izraelovo ropstvo standardu pod kojim su bili trajno osuđeni. Drugo, postoji još jedan savez koji, tijekom sadašnjeg evanđeoskog doba, predstavlja izgled oslobođenja kroz Krista od svake osude.

Sarin Savez

Pavao je izjavio da je savez koji je prikazala vjerna Sara “naša majka“. Stoga se savez iz kojeg će proizaći obećano potomstvo može ispravno nazvati Sarin savez ili, kako se ponekad kaže, Sarina odlika Abrahamovog saveza. Od Pedesetnice, budući članovi obećane klase potomstva začeti su snagom Duha Svetoga. Pavao prepoznaje ovu duhovnu Izakovu klasu, potomstvo obećanja, kao onu koja se sastoji od Krista i svih onih koji mu “pripadaju“ tijekom sadašnjeg doba. “A ova su obećanja dana Abrahamu i potomstvu njegovu. Ne veli se: “i potomcima” kao o mnogima, nego kao o jednomu: I potomstvu tvojem, to jest Kristu. ... Doista, koji ste god u Krista kršteni, Kristom se zaodjenuste. ... Svi ste vi Jedan u Kristu Isusu! Ako li ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju.”—Galaćanima 3: 16, 27-29

Oni Kristovi sljedbenici koji ostanu vjerni, s njim će činiti pravo obećano potomstvo—većeg Izaka—koji će blagosloviti “sva plemena na zemlji“. (Djela apostolska 3: 25) Ti vjerni su Božji sveci. Začeti su, odgajani i dovedeni do kraja u figurativnoj utrobi Sarina saveza, koji je također opisan kao savez žrtve. “Saberite mi sve pobožnike koji žrtvom savez sa mnoom sklopiše!”—Psalmi 50: 5

Apostol je podsjetio judaiste da je Sarin Savez žrtve bio slikovito prorečen stoljećima ranije i da će,

iako dugo neplodan, s vremenom donijeti veće plodove od Saveza Zakona kojem su Židovi bili tako revno i pogrešno odani. Obraćajući se onima koji su rođeni od Duha Svetoga Božjega, apostol izravno iznosi svoju poantu, rekavši: “Vi ste, braćo, kao Izak, djeca obećanja.” (Galaćanima 4: 28) Dakle, Pavao ne misli na obećanje dano u zemlji Moriji–1.Mojsijeva 22–koje se odnosi na Abrahama, već na obećanje dano u zemlji Mamre–1.Mojsijeva 18–koje se odnosi na Saru koja rađa Izaka, dijete obećanja.

Izopćena Robinja

U svojoj poslanici Galaćanima, Pavao nastavlja osporavati učenje judaista. Govori o povijesti sukoba unutar samog Abrahamovog doma u kojem je dijete po tijelu, Izmael, progonio mlađe dijete, Izaka, koji je bio začet Božjom snagom. To je rezultiralo izbacivanjem djeteta po tijelu i njegove majke Hagare. Apostol kaže: “I kao što je onda onaj po tijelu rođeni progonio onoga po duhu rođenoga, tako je i sada. Nego, što veli Pismo? Otjeraj sluškinju i sina njezina jer sin sluškinje ne smije biti baštinik sa sinom slobodne. Zato, braćo, nismo djeca ropkinje, nego slobodne.”—Galaćanima 4: 29-31; 1.Mojsijeva 21: 9, 10

Posebna Kreacija

Izak je začet i rođen u vanrednim okolnostima. Bio je posebno stvorenje Božje moći u Sarinoj utrobi. Pavao jasno daje do znanja da će isto biti i s duhovnim Izakom. Ova duhovna klasa Židova i pogana, s Kristom Isusom kao glavom, začeta je Božjom moći. (Galaćanima 3: 28) Izrazito “novo stvorenje” njeguje se i razvija unutar zaštitne utrobe Sarinog Saveza. (2.Korinćanima 5: 17) Rođeno u prvom uskrsnuću,

prvo glavom našeg Gospodina Isusa, a zatim članovima njegovog vjernog “tijela“, potpuno duhovno potomstvo blagoslovit će cijelo čovječanstvo tijekom Kristove mesijanske kraljevske vladavine. (1.Korinćanima 12: 12. 27; Kološanima 1: 18; Otkrivenje 20: 6) Pavao to ovako izlaže: Bog “podloži pod noge [Isusove], a njega postavi—nad svime—Glavom Crkvi, koja je Tijelo njegovo, punina Onoga koji sve u svima ispunja.“—Efežanima 3: 19. 1: 22, 23

Krist

Veća Izakova klasa bit će kolektivno, duhovno potomstvo sastavljeno ne samo od Židova već i od onih iz svih naroda koji imaju Abrahamovu vjeru. Ova duhom začeta braća u Kristu obećani su plod simbolične utrobe—Sarin Savez slobode. U toj će se figurativnoj utrobi roditi Krist, glava i tijelo, kako bi blagoslovio sve obitelji na zemlji “Novim Savezom”. (Jeremija 31: 31-34) To se može dobro prikazati Abrahamovom trećom ženom Keturom, koja ukazuje na savez koji će biti sklopljen među cijelim čovječanstvom tijekom tisuću godina Mesijanskog kraljevstva.—Hebrejima 12: 24

“Krovni“ Abrahamov savez sadrži obećanje blagoslova svih naroda na zemlji tim duhovnim potomstvom nakon što ono proizađe iz Sarinog saveza. Sve što se odnosilo na Izaka kao dijete obećanja bilo je uvjetovano Sarinim vjerovanjem da je Bogu moguće učiniti ono što je obećao. Slično tome, veći Izak—glava i tijelo Kristovo—začet i smišljen tijekom sadašnjeg kršćanskog doba, bit će predan vjerom na vječnu korist svih.—Efežanima 2: 6-9; 1.Ivanova 5: 4

“Blažen i svet onaj tko je dionik toga prvog uskrsnuća! Nad njim druga smrt nema vlasti: oni će biti

svećenici Božji i Kristovi i s njime će kraljevati tisuću godina.“ (Otkrivenje 20: 6) “Nego, ovo je Savez kojim ću se svezati s domom Izraelovim nakon ovih dana— govori Gospodin: Zakone ću svoje staviti u dušu njihovu i upisati ih u njihova srca. I bit ću Bog njihov, a oni narod moj. I neće više nitko učiti sugrađanina i nitko brata svoga govoreći: ‘Spoznavaj Gospodina’, ta svi će me poznavati, malo i veliko.“—Hebrejima 8: 10, 11 ■

Image © Marina-stock.adobe.com